

Forholdet mellem Udbud og Efterspørgsel, der betinger Kursnoteringen, og med den Kendsgerning for Øje kan man ikke undres over, at Mænd med geniale Tanker staa i høj Kurs herhjemme, og at dette Forhold ogsaa ved denne Lejlighed, som sket er, har fundet sit Udtryk. Naa, jeg skal i øvrigt — af gode Grunde for Resten — ikke yderligere fordybe mig i det interessante Problem: geniale Tanker, men resumere mine Betragtninger vedrørende § 1 derhen, at jeg tror, at saaledes som Kommissionen nu foreslaas sammensat, er det hensigtsmæssigt og passende.

I § 2 er der gjort nærmere Rede for de Opgaver, der skulle underlægges Kommissionen, og det er jo betydningsfulde Opgaver, saa vist som det maa siges, at Jordspørgsmaalet eller maaske ret beset Jordens Brugsform og de dermed i Forbindelse staaende Kreditspørgsmaal ere Problemer af aktuel Interesse, hvis heldige Løsning er af vidtrækkende Betydning ikke blot for Landbruget, men for hele Statssamfundet, hvis økonomiske Grundpille jo den danske Jord er. — Jeg tror i det hele taget, at de Opgaver, der i § 2 ere formulerede, tilsammentagne ere en passende vid Ramme for Kommissionens Arbejde. Det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Piper) udtalte sig med nogen Betænkelse om den under Litra c stillede Opgave: Mulige Ændringer i Ekspropriationslovgivningen. Jeg for mit Vedkommende mener imidlertid, at det er selvsagt, at de i Grundlovens § 82 indeholdte Bestemmelser maa angive Grænsen for Kommissionens Arbejde i saa Henseende, og jeg deler ikke de Betænkigheder, der kunne knyttes til den paagældende Del af Kommissionens Opgave. Det ærede Medlem sagde, at Sporene skræmme, men det ærede Medlem sigtede jo dermed mere til den Brug, der er gjort af tidligere Kommissioners Arbejde, end til selve det Arbejde, som Kommissionerne have præsteret, og jeg tror ogsaa, det er en rigtig Betragtning, at der ikke er Anledning til at frygte for selve Formen for det Arbejde, der vil udgaa af en saadan Kommissions Bestræbelse for at løse foreliggende Opgaver.

Det ærede 4de Medlem for 10de Kreds (Ravn) pegede, og med Rette, paa det betydningsfulde Arbejde, der blev præsteret af den store Landbokommission i 80'erne af det 18. Aarhundrede. Det er jo sikkert, at denne Kommissions Arbejde gav Stødet til dybt indgribende Reformen, der indvarslede nye Tider for Brugere af dansk Jord. For øvrigt præsterede ogsaa den

Landbokommission, der arbejdede i 1894, et Arbejde, der ret beset var al Ære værd. Nu er der ikke Tvivl om, at de Resultater, der ville kunne hidføres af den her tilsigtede Kommissions Arbejde, ikke ville kunne blive af saa epokegørende Natur som de Resultater, der affødt af den store Landbokommissions Arbejde. Her er nemlig ikke Tale om en Frigørelse af et hidtil undertrykt Flertal af Landbrugere, men her er Tale om en til Tiden og Udviklingen svarende Udredning og Klargørelse af det omfattende Jordspørgsmaal, og jeg forstaar den Kommissionen stillede Opgave saaledes, at der indenfor den vide Ramme, der herved gives den at arbejde under, gives den behørig Handlefrihed til ved eget Initiativ at skabe sit eget Program og at søge dette gennemarbejdet bedst muligt. Jeg føler mig overbevist om, at den Opgave, der saaledes stilles Kommissionen, er af stor Betydning, og at den vil blive fulgt fra mange Sider med den levende Interesse, som den ifølge Forholdets Natur har Krav paa, ligesom jeg heller ikke tvivler om, at det Resultat, der maatte fremgaa af Kommissionens Arbejde, vil blive imødeset med dertil svarende Forventning. Der er jo saa kun at ønske, at Kommissionen maa formaa paa heldigste Maade at gribe og udforme de Ideer og Tanker, der kunne bringe denne betydningsfulde Opgave til en virkelig god Løsning.

Til disse Betragtninger skal jeg indskrænke mig, i øvrigt paa Partifællers og egne Vegne anbefalende Lovforslaget til velvillig Behandling og hurtigt Fremme.

Falbe-Hansen: Selve Programmet for den foreslaede Kommission er jo holdt i noget almindelige Udtryk — jeg antager med Villie. Opgaven kan være blot at tage de nærliggende, de aktuelle Spørgsmaal for, og Opgaven kan være at tage de store, fundamentale Spørgsmaal frem. Her er i Dag af en æret foregaaende Taler anstillet en Sammenligning med den store Landbokommission under Reventlow og Colbjørnsen i Slutningen af det 18de Aarhundrede, og i Folketinget fremkom der ligeledes Hentydninger dertil. Hvis saa er, at disse Spørgsmaal skulle tages op, er det jo en Sag af overordentlig Vigtighed.

Det første Programpunkt er en ny Lovgivning vedrørende Landbrugets Kreditforhold. Efter de Udtalelser, som ere fremkomne fra forskellige Sider, tør jeg antage, at man nærmest har tænkt paa Prioritetsgælden. Der er jo rejst store Betænkigheder med Hensyn til Tilvæksten i Land-